

overskue, hvad det er, der skal til. Men der kommer jo ikke kun én indgang. Hvis den institution, ens barn skal på, ligger i en anden kommune og skal betales af ti forskellige kommuner, hvem er det så, man skal råbe op, hvis man synes, at niveauet på institutionen ikke er godt nok? Er det ens egen kommune? Er det beliggenhedskommunen? Er det alle de andre kommuner, der ikke vil være med til at betale noget mere?

Hvem er det, man skal rette dialogen til, når der er så mange forskellige involveret? Det står meget uklart, og vi taler altså om nogle borgere og nogle forældre, der står med en række andre problemer, og som ikke har de store ressourcer til at prøve at overskue, hvordan den her mærkelige konstruktion er skruet sammen, og hvem de egentlig skal rette deres kritik mod.

Jeg forstår simpelt hen heller ikke den debat, der har været i dag, hvor man siger, at det afgørende er, at kommunen fremover får et samlet ansvar for hele familien, når der er en i familien, der får brug for at blive anbragt på en institution. Så kunne det samme jo lige så godt gælde, hvis der er en, der får brug for at komme på sygehuset. Der burde man jo så også sige, at kommunen skal have ansvaret for hele familien, og derfor skal sygehuset ligge i kommunen.

Jeg kan simpelt hen ikke se logikken i, at man siger, at Gladsaxe Kommune skal overtage Bagsværd Observationshjem, hvor en stor del af dem, der er der, måske kommer fra nogle helt andre kommuner. Det skal de gøre, fordi det er vigtigt, at det er kommunen, der har ansvaret for hele familien, selv om familierne måske altså er i en anden kommune. Logikken kunne nøjagtig lige så godt bruges til at sige, at så skulle Gentofte Kommune overtage Gentofte Sygehus. Det giver lige lidt mening.

Kl. 15.55

Problemet er måske, at mange af dem, der diskuterer det her område, godt kan forestille sig selv at kunne få brug for en sygdomsbehandling og forstår, at hvis der er nogle, der skal skære i dem eller bevilge noget speciel medicin, så er det vigtigt, at det er nogle, der er specialiserede og virkelig kan området, men de tror, at det at tage sig af nogle, der har sociale problemer, stadig kun drejer sig om, at de skal have noget mad og tag over hovedet, og at nogle skal sørge for, at de kommer op om morgenen og bliver lagt i seng om aftenen.

Heldigvis er vi jo kommet meget længere på det sociale område, og social behandling i dag omfatter altså også at sikre en social udvikling.

Det er for børn med adfærdsvanskeligheder også et spørgsmål om at prøve at se, hvordan man kan give dem nogle muligheder for at lære at opføre sig på en anden måde, hvordan man kan give dem nogle gode muligheder for at få et godt liv. Det kræver en høj grad af specialisering og en løbende faglig udvikling.

Derfor er det vigtigt, at det foregår i et fagligt miljø, og at der også er nogle ressourcer til den udvikling. Der er brug for, at vi sætter flere ressourcer ind på at sikre en god faglig udvikling, men det, der sker med den konstruktion, som regeringen og Dansk Folkeparti har lagt sig fast på, er, at vi risikerer, at der ikke er nogen, der har de ressourcer til en faglig udvikling, og som kan se, hvordan vi udvikler nye og bedre tilbud, for regionerne får stort set ingen penge til at gøre det for, og den enkelte kommune kan ikke klare alle de områder, den skal tage sig af.

Derfor er det, der står tilbage, som vi også har været inde på flere gange under debatten, at det ser ud til, at det, regeringen og Dansk Folkeparti har været mest optaget af, har været det ideologiske ønske om at lave det sociale område om til et marked. Alting skal være takstfinansieret, og man skal købe og sælge pladser nøjagtig, som om det var mælkekartoner i supermarkederne, og det, man er mest optaget af, er, hvordan man kan lave det hele om til noget, hvor man har køb, salg, markedsportaler osv. i stedet for at have fokus på, at vi skal sikre den bedst mulige omsorg og tryghed for nogle af de mennesker i vort samfund, der har allermost brug for hjælp.

Derfor kan Enhedslisten ikke støtte dette lovforslag, som Dansk Folkeparti og regeringen har fremsat.

Formanden:

Tak til fru Line Barfod. Så er det socialministeren.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Det har været interessant at lytte til debatten her om L 38 og L 39, som er de lovforslag, der skal udmønte kommunalreformen på det sociale område. Men jeg må erkende efter de mange timers debat, at jeg er meget skuffet over oppositionens tilgang til de fremsatte lovforslag og til processen omkring kommunalreformen som helhed. Under hele den lange diskussion om kommunalreformen, er det blevet mere og mere tydeligt, at S og R ikke har været i stand til at formulere nogen visioner eller nogen holdbare alternativer til regeringens forslag.